प्रजापतिर्वै यज्ञं छंदांसि देवेभ्यो भागधेयानि व्यभजत्स गायत्रीमेवाग्नये वसुभ्यः. प्रातः सवने भजात्त्रिष्टुभमिंद्राय रुद्रेभ्यो मध्यंदिने जगतीं विश्वेभ्यो देवेभ्य आदित्येभ्यस्तृतीयसवने ऽथास्य यत्स्वं छंद आसीदनुष्टुप् तामुदंतमभ्युदौहदछावाकीयामभिसैनमब्रवीदनुष्टुप् त्वन्वेव देवानां पापिष्ठोसि. यस्य तेहं स्वं छंदोस्मि यां मोदंतमभ्युदौहीरछावाकीयामभीति तदजानात्स स्वं सोममाहरत्स स्वे सोमेग्रं मुखमभि पर्याहरदनुष्टुभं. तस्मादनुष्टुबग्रिया मुख्या युज्यते, सर्वेषां सवनानामग्रियो मुख्यो भवति श्रेष्ठतामश्नुते य एवं वेद. स्वे वै सतत्सोमे कल्पयत्तस्माद्यत्र क्च यजमानवशो भवति. कल्पत एव यज्ञोपि तस्यै जनतायै कल्पते यत्रैवं विद्वान् यजमानो वशी यजते ॥ १३ ॥

अग्निर्वै देवानां होतासीत्तं मृत्युर्बहिष्पवमाने सीदत्सोनुष्टुभाज्यं प्रत्यपद्यत. मृत्युमेव तत्पर्यक्रामत्तमाज्ये सीदत्स प्रउगण प्रत्यपद्यत; मृत्युमेव तत्पर्यक्रामत्तं माध्यंदिने पवमाने सीदत्सोनुष्टुभा मरुत्वतीयं प्रत्यपद्यत; मृत्युमेव तत्पर्यक्रामत्तं माध्यंदिने बृहतीषु नाशक्नोत्सत्तुं प्राणा वै बृहत्यः; प्राणानेव तन्नाशक्नोद्व्यवेतुं. तस्मान्मध्यंदिने होता बृहतीषु स्तोत्रियेणैव प्रति पद्यते; प्राणा वै बृहत्यः प्राणानेव तदभि प्रति पद्यते. तं तृतीयपवमाने सीदत्सोनुष्टुभा वैश्वदेवं प्रत्यपद्यत; मृत्युमेव तत्पर्यक्रामत्तं यज्ञा यज्ञीये सीदत्स वैश्वानरीयेणाग्निमारुतं प्रत्यपद्यत; मृत्युमेव तत्पर्यक्रामद्वज्रो वै वैश्वानरीयं; प्रतिष्ठा यज्ञा यज्ञीयं वज्रेणैव तत्प्रतिष्ठाया मृत्युं नुदते. स सर्वान् पाशान्त्सर्वान् स्थाणून्मृत्योरतिमुच्य स्वस्त्येवोदमुच्यत स्वस्त्येव होतोन्मुच्यते सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति य एवं वेद ॥ १४ ॥